

Jánovo evanjelium

Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“ Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevkróčil. Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách, lež osobitne zvinutá na inom mieste. Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych. Potom sa učenici vrátili domov.

Ale Mária stála vonku pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu a videla dvoch anjelov v bielom sedieť tam, kde bolo predtým uložené Ježišovo telo, jedného pri hlave, druhého pri nohách. Oni sa jej opýtali: „Žena, prečo plačeš?“ Vravela im: „Odniesli môjho Pána a neviem, kde ho položili.“

Keď to povedala, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; no nevedela, že je to Ježiš. Ježiš sa jej opýtal: „Žena, prečo plačeš? Koho hľadáš?“ Ona mu v domnení, že je to záhradník, povedala: „Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja si ho vezmem.“ Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: „Rabbuni,“ čo znamená Učiteľ. Ježiš jej povedal: „Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“ Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom: „Videla som Pána,“ a že jej toto povedal.

(Jn 20, 1 – 18)

... v správny čas na správnom mieste

Drahý priateľ, asi najväčšia bolesť akú ľudstvo pozná, je bolesť matky, ktorá sa bezradne pozerá na svoje umierajúce dieťa. Túto bolesť pozná aj Panna Mária. Veľkou oporou jej vtedy bola Mária Magdaléna. Možno plakala s ňou, možno ju objímala, a tak sa snažila zdieľať s ňou jej bolesť.

Možno najväčším sklamaním, ktoré môže človek zažiť, je sklamanie z priateľov. Práve vtedy, keď ich potrebujeme, nie sú pri nás. Je to skúsenosť, ktorú má Ježiš s apoštolmi. Okrem Jána, apoštoli pod krížom nestáli. Či už chcel Ježiš len cítiť blízkosť priateľov pri utrpení, alebo naopak, zdieľať radosť zo splnenej úlohy, pravda je taká, že pri ňom neboli. Ale aj vtedy tam stála žena menom Mária Magdaléna.

Možno si počul, že v niektorých krajinách je schválený zákon, ktorý legalizuje eutanáziu. Väčšina z opýtaných uchádzačov o takýto koniec života uviedla, že nechcú byť nikomu na obtiaž. Nie strach z bolesti a utrpenia, ale nikoho nezaťažovať svojou prítomnosťou, to je pre nich dôvodom pre takýto koniec. Rozmýšľam, či náhodou nemám vo svojom okolí ľudí, ktorí sa po skúsenosti so mnou cítia nepotrební a „navyš“.

Môže okolo mňa prefrčať najväčšia príležitosť života a ja si to nevšímam? Asi áno. **Priznávam sa, že túžim mať odvahu, s akou Mária Magdaléna stála pri sklúčenej Panne Márii. Túžim po odvahe, s akou Mária Magdaléna stála pred zdanlivo porazeným Kráľom na kríži. Mať tak odvahu Márie Magdalény, s ktorou by som sa postavil za ľudí v spoločnosti už zdanlivo nepotrebných.** Je mi jasné, že množstvo okolností nedokážeme ovplyvniť, ale pravdou je, že dokážeme ovplyvniť to, ako v nich budeme stáť a ako sa v nich rozhodneme. Na to treba odvahu.

Ešte aj k Ježišovmu hrobu uteká ako prvá práve ona, zatiaľ, čo chlapi, vybraní Ježišom, sa umárajú v smútku a v sklamaní, sú plní strachu o svoju budúcnosť. Pápež František už položil otázku: „Kam nás vedie strach?“ A hneď aj odpovedal: „Do uzavretosti. A keď sa strach zahrabáva v uzavretosti, ide vždy so svojou „sestrou dvojičkou“ – paralizou.“ Nie je to pravda? Preľaknutí apoštoli sa schovali, preľaknutý Pilát sa zo všetkého vyzul, preľaknutý Peter zaprel, preľaknutý Judáš to predčasne ukončil. **Kde zmizla povestná mužská odvaha?**

...čo bolo hnacím motorom Márie Magdalény?

Asi si sa stretol s tvrdením, že v minulosti bola cudzoložnicou, ktorú Ježiš zachránil pred ukameňovaním (Jn 8, 1-11). V takom prípade by Ježišovi vďačila za svoj život. Bol by to postačujúci dôvod jej odvážneho počínania v budúcnosti. Túto teóriu však v roku 1969 pápež Pavol VI. oficiálne poprel. Podobne poprel aj iné názory a tvrdenia, že Mária Magdaléna je tou Máriou z Betánie, ktorá pomazala Ježišove nohy pravým vzácnym nardovým olejom a následne mu ich poutierala vlasmi. (Jn 12, 1-3) Aj anonymná miestna hriešnica, ktorá v dome Šimona pomazala Ježišovi nohy, pričom použila alabastrovú nádobu s voňavým olejom, vlastnými slzami mu máčala nohy a ako sa na cudzoložnicu patrí, zdobenými dlhými vlasmi mu ich utierala, aj tá zostáva v anonymite a je zrejme niekým úplne iným. (Lk 7, 37-39)

Podľa evanjelia vieme, že Mária Magdaléna bola v minulosti posadnutá siedmimi nečistými duchmi (Lk 8,2). Nevieme, čo jej hrozný stav spôsobilo. Možno nič hrôzostrašné. Určite to sám poznáš, drahý priateľu, že akýkoľvek hriech Ťa vždy zoberie ďalej, než si bol ochotný ísť. Hriech Ťa vždy zdrží dlhšie, než si bol ochotný zostať. Hriech Ťa vždy stojí viac, než si bol ochotný zaplatiť. Málokedy rátame s tým, že

budeme znášať následky svojho konania. Takto podobne to mohlo byť aj s ňou. Inak – všimol si si, že nakoniec je hriech vždy škaredší, než vyzeral na začiatku? Nakoniec je hriech vždy bolestivejší, než vyzeral na začiatku? Nakoniec je hriech vždy zraňujúcejší, než vyzeral na začiatku? Ona by o tom vedela povedať svoje. Preto nás naša viera učí, že tou najlepšou prevenciou je vždy myslieť na koniec.

Slovo „koniec“ (hebr. *acharit*) je používané veľmi často zvlášť v Starom Zákone. Najlepšia prevencia pri pokušení je pomyslieť na koniec. V pokušení si skús v myslí premietnuť, ako sa budeš cítiť o desať sekúnd po hriechu. Už Ti to niekedy napadlo? Predstav si svoje najtypickejšie pokušenie a predstav si ako sa cítiš desať sekúnd po ňom. Ešte tam možno chvíľu je „vzrúšo“, ešte sú tam možno chvíľu dozvuky a eufória, že? Daj si otázku: „Ako sa budem cítiť o desať minút po hriechu?“ Už sa možno dostavuje nejaká vina. Už si možno čistíš hlavu a vravíš si: „No tak toto asi nebolo správne“. Polož si otázku: „Ako sa budem cítiť možno desať hodín po hriechu?“ Keď celý balvan výčítiek, hanby a všetkého ostatného na Teba spadne. Polož si otázku: „Ako sa budem cítiť o desať mesiacov po hriechu? Alebo o desať rokov po ňom?“ Hriech má vždy vo svojom zárodku reklamnú povahu. Čo znamená, že vtedy, keď je príťažlivý, tak je to vždy len reklama. Je to vždy niečo, čo trvá len chvíľu a až potom dostane svoju skutočnú tvár.

Po tom, ako Máriu Magdalénu Ježiš oslobodil od nečistých duchov (Lk 8, 2), zanechala všetko, čo vlastnila, zanechala svoju minulosť a šla za Ježišom. Odkiaľ mala silu? Z odpustenia. Hriech ju zničil, ale odpustenie ju vrátilo do života. Chápeš? Naše kresťanstvo nie je náboženstvom uctievania hriechu, ale náboženstvom odpustenia, v štýle odpustenia Ježiša Krista. „*Môžeš sa plaviť životom, sprevádzaný náhodnými okolnosťami, mrhať deň za dňom, hodinu za hodinou. Alebo môžeš odvážiť bojovať za to, čomu veríš a napísať skvelý príbeh svojho života. Zanechaj po sebe stopu!*“ To nám odkazuje 24-ročný chlapec, ktorého diagnóza – rakovina, je už v takom pokročilom štádiu, že mu lekári nedokážu pomôcť.

... verná napriek vlastnej neviere a veci sa pohli vpred

Znie to divne, však? No veď to aj je divné! Fascinuje ma, ako Mária Magdaléna po ukrižovaní Ježiša „**ešte za tmy**“ (Jn 20, 1) uteká k hrobu hľadať Ho. Priateľu, čo potrebuješ urobiť Ty, aby si neprespal najväčšiu príležitosť svojho života? Prosím, v prvom rade choď ďalej než všetci ostatní. Ježiš nechával učeníkov na nejakom mieste a sám išiel ďalej, aby sa modlil. Neuspokoj sa s priemernosťou ostatných. To je tá pápežom nazvaná „gaučová kultúra“. **Nerob len to, čo sa od Teba očakáva. Chci viac, ako len náboženskú zdvorilosť. Chci viac, ako len byť slušným človečikom. Môžeš priniesť chuť tam, kde je znechutenosť, svetlo tam, kde je tma. Nemáme byť len tí, ktorí sú skromní, tichí, nenápadní a zdvorilí... My máme žiariť!** Mária Magdaléna to pochopila. Nedovolila strachu, aby jej diktoval čo a ako má robiť. Nie je pravda, že odvážni ľudia nepociťujú strach, odvážni ľudia len nedovolia strachu, aby im diktoval, čo majú robiť. Potrebujeme zostať verní napriek okolnostiam, v ktorých žijeme.

Máriu Magdalénu nezastavila tma, opatrnosť ostatných a ani vlastná neviere. Áno, dobre si to prečítal, nie je to tlačová chyba. Nechcel by som Ti Máriu

Magdalénu idealizovať. Potom by jej postoj bol málo pravdepodobný a ešte ťažšie napodobniteľný. Pravda je taká, že v tejto fáze **Mária Magdaléna predstavuje všetkých nielenže pochybujúcich, ale aj neveriacich**. V ďalších jej vyjadreniach nie je ani náznak pripustenia, že Ježiš vstal z mŕtvych. Toto všetko podniká kvôli organizácii dôstojného pohrebu. Učenikom hovorí: „*Nevieme, kde ho položili.*“ (Jn 20,2) Ona hľadá len mŕtve telo. Zatiaľ čo Peter a Ján uveria pri prázdnom hrobe „*Mária (len) stála vonku pri hrobe a plakala.*“ (Jn 20,11) Vo svojom psychickom rozpoložení nebola schopná ničoho iného. Sťažuje sa aspoň anjelom: „*Odniesli môjho Pána a neviem, kde ho položili.*“ (Jn 20, 13) Ani náznak pripustenia možnosti, žeby Ježiš vstal z mŕtvych. „*Keď to povedala, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša.*“ (Jn 20, 14) Aj tak žiaden posun. Aj jemu na otázku odpovedá zúfalo, podobne ako anjelom, dokonca má podozrenie, či náhodou práve on neukradol mŕtve telo Ježiša. Svoj žiaľ podporuje nostalgickými spomienkami. **Až keď ju oslovil po mene, až vtedy ho spoznáva. Boh sa s ňou rozpráva v takom stave, v akom ju našiel, v stave neviery a žiaľu.**

Asi už rozumieš, že musíme zostať verní hodnotám Boha, napriek chvíľam vlastných pochybností, až neviery. Mária Magdaléna, s nevierou v zmŕtvychvstanie Ježiša, oznámila apoštolom fakt prázdneho hrobu. A veci sa pohli vpred. **Ona, možno nerozumejúc prečo Ježiš umieral na kríži, zostala pevne stáť a poskytla oporu jeho matke Panne Márii.** Mala odvahu milovať aj v zdanlivo absurdnej a neriešiteľnej situácii...

Až po tom všetkom mohla vyhlásiť: „**Videla som Pána!**“ (Jn 20, 18) Je to prvé a najstaršie vyznanie viery kresťanov. To ich odlišovalo od ostatných. Prajem Ti to, drahý priateľu, a prajem to aj sebe. Nech raz môžeme hrdo vyznať: „**Videl som Pána!**“ Nebuďme ľuďmi plnými nostalgických spomienok, ale majme odvahu byť ľuďmi nádeje pre požehnanú budúcnosť. **Veľa o2H-y!**

S pozdravom
otec Miroslav Bujdoš, CSsR – redemptorista

Aktivita 1: Misia „Záhradník“

Cieľ: Motivovať účastníkov k tomu, aby v ľuďoch hľadali to dobré a prejavovali lásku aj tým, ktorí sú „ťažko milovateľní“.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 45 min.

Pomôcky:

- Sväté písmo + perá + vytlačené a na tretinu dovnútra poskladané dotazníky pre každého účastníka, aby boli „tajné“ (*nájdeš ich na stránke narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok/ v sekcii „Prílohy“*)

Poznámky pre učiteľa/animátora:

1) Lámanie ľadov: Cap a záhradník – účastníci utvoria dvojice, chytia sa za ruky/pod pažu, rozostavia sa po miestnosti (ideálne do kruhu) a nehýbu sa. Spomedzi účastníkov vyberieme „capa“ a „záhradníka“. Cap, ktorý zožral veľkú hlávku kapusty, uteká pred záhradníkom a pri tom mečí. Záhradník naháňa capa a hromží: „No počkaj! Veď ja ťa dostanem!“ Obaja sa naháňajú pomedzi stojace dvojice, alebo okolo nich. Cap sa zachráni tak, že sa chytí za ruku/pod pažu jedného účastníka z ľubovoľnej dvojice. V tej chvíli sa zo záhradníka stáva cap, ktorý začne mečať a uteká pred novým záhradníkom – tým je „zvyšný“ člen dvojice, ktorej sa chytil cap. Nový záhradník kričí svoj text... atď.

(Inšpirované hrou „Drak a princezná“ z publikácie *Do Európy hrou I.*)

2) Misia „záhradník“ – posadajte si do kruhu a prečítajte si úryvok z Jánovho evanjelia (Jn 20, 1-18). Spýtaj sa účastníkov: **V našej naháňačke, aj v úryvku z Písma, sa objavil záhradník... Ako to, že si Mária zmýlila Ježiša so záhradníkom? Ako to, že v mužovi, ktorý sa jej prihovril, nespoznala svojho Pána?** (Nechaj priestor na odpovede.)

Možno preto, že ani nepočítala s tým, že by to mohol byť Ježiš. Vôbec ho v tej záhrade nečakala. Nechala sa pomýliť zovňajškom.

Myslíte, že sa to môže stať aj nám? Že si Ježiša v niekom nevšimneme? Je podľa vás Ježiš v každom človeku? V niektorých ľuďoch ho vidíme hneď: v kňazoch, rehoľníkoch, zbožných ľuďoch... On je však aj v tých, ktorí sú nám nesympaticí alebo nás odpudzujú svojim zovňajškom. Je v otravnom spolužiakovi, aj v nepríjemnej susedke, aj v človekovi trpiacom chorobou, ktorá mu zdeformovala telo; ide o to, aby sme dokázali nahliadnuť za „masku záhradníka“ a uvidieť v týchto Ježiša.

Rozdaj účastníkom poskladané dotazníky. Pokračuj takto, alebo podobne:

Každý si vyberie 3 ľudí zo svojho okolia, v ktorých je Ježiš skutočne poriadne „zamaskovaný“. Ľudí, ktorí nám idú na nervy, a v ktorých nevidíme Ježišovu tvár. Skúsme na nich hľadať to dobré. Ku každému si zapíšme aspoň 5 vecí, ktoré sú v nich dobré. Ak nič nevidíme, skúsme si spomenúť, čo pozitívne o nich hovoria iní ľudia. Ak ani potom nič dobré nevidíme, modlime sa k Duchu Svätému, aby nám otvoril oči. Nezostaňme iba pri 5 vlastnostiach, ale skúsme do budúceho stretka svoje zoznamy predĺžiť o čo najviac bodov. Všimajme si všetko dobré, čo títo ľudia spravia a zapíšme si to. Ďakujme Pánovi, že je v nich prítomný. Spočiatku to možno bude ťažké, ale postupne nám to začne byť prirodzené a my v nich uvidíme Ježiša. Potom budeme môcť zvolať s Máriou Magdalénou: „*Videl/videla som Pána!*“

Nechaj účastníkom čas cca 10 min. na vyplnenie dotazníkov.

Možno ti niekedy napadlo: „Nestačí, ak ich budem iba ticho trpieť?“ Odpoveď nám ako vždy ponúka Sväté písmo. Nech účastníci vyhľadajú a prečítajú tieto citáty:

- **(Mt 5, 44 – 48)** „Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posiela dážď na spravodlivých i nespravodlivých. Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici? A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“
- **(1Jn 4, 20 – 21)** „Ak niekto povie: ‚Milujem Boha,‘ a nenávidí svojho brata, je luhár. Veď kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí. A toto prikázanie máme od neho: aby ten, kto miluje Boha, miloval aj svojho brata.“
- **(1 Jn 4, 11)** „Milovaní, keď nás Boh tak miluje, aj my sme povinní milovať jeden druhého.“
- **(Rim 12, 10)** „Milujte sa navzájom bratskou láskou, predbiehajte sa vzájomne v úctivosti.“

Čo vyplýva z týchto citátov? Koho nás Pán vyzýva milovať? A prečo? Pretože sa máme usilovať byť dokonalými, ako je náš nebeský Otec, a on miluje všetkých bez rozdielu. A keďže Boh miluje nás, aj my sme povinní milovať iných ľudí.

Čo urobila Mária Magdaléna, keď v záhradníckovi spoznala Ježiša? (Jn 20, 17) Text to nehovorí priamo, ale Ježiš ju musel upozorniť, aby ho už pustila. Môžeme sa domnievať, že ho od radosti objala, čo v danej kultúre znamenalo prekročenie hraníc prípustného správania. Mária teda prejavila lásku výnimočným spôsobom. Nech je to aj pre teba výzvou ísť za hranice tvojej komfortnej zóny a prejať lásku výnimočne.

Čo znamená prejať druhému lásku? (Nechaj priestor na odpovede.) Možno to pre nás bude znamenať, že sa nevyhneme rozhovoru s tým človekom, ale pozorne si ho vypočujeme a budeme sa snažiť aktívne komunikovať; alebo tomu človeku povieme niečo milé, povzbudivé, lichotivé; môžeme sa ponúknuť, že mu s niečím pomôžeme; venujeme mu nejakú drobnosť alebo objatie... Našej tvorivosti v láske sa medze nekladú.

Nečakajme, kedy sa dostaví pocit, že toho človeka máme radi; jednoducho prejavme lásku na základe rozhodnutia a vo viere. Pocity možno prídu neskôr. A možno sa nedostavia vôbec, ale to nie je podstatné. Láska sa totiž prejavuje v činoch.

K zoznamu svojich troch „záhradníkov“ si teda pripíšme aj to, ako im do budúceho stretnutia prejavíme lásku.

Nebojme sa, nebudeme v tom sami. Prosme Ducha Svätého, aby nám dal silu a odvalu milovať. A prosme o príhovor aj Máriu Magdalénu, ktorá v záhradníckovi spoznala Ježiša a odvážne mu prejavila lásku.

Aktivita 2: Máš odvahu milovať?

Cieľ: priblížiť účastníkom odvahu milovať a konať dobré skutky.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 45 min.

Pomôcky:

- tabuľa a krieda, resp. veľký papier a fixky + perá a papiere pre účastníkov;
- vytlačené otázky pre každého účastníka (*nájdeš ich na stránke narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok/ v sekcii „Prílohy“*)

Poznámky pre učiteľa/animátora:

1) Jánovo evanjelium – prečítajte si spolu úryvok (Jn 20, 1 – 18) a potom spoločne hľadajte odpovede na tieto otázky:

Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený.

Mária prichádza za Ježišom ako prvá, ešte za tmy. Hoci Ježiš viditeľne umrel na kríži, ona ho miluje tak, že hneď v prvú možnú chvíľu ide za ním, aj keď očakáva len jeho telesnú schránku. Pre ľudí, ktorí ho nepoznali, je len ďalším z tých, ktorí zomreli na kríži, no pre Máriu Magdalénu Ježiš znamená veľa, lebo je jej blízky a miluje ho celou svojou dušou a srdcom.

- Kráčame za Ježišom a hľadáme Ho?
- Ideme za Ním čo najskôr, keď máme možnosť? (Sv. omša, sv. spoveď, ...)
- Máme odvahu milovať Ježiša ako Mária Magdaléna a sme ochotní obetovať svoje osobné pohodlie, len aby sme si našli čas na stretnutie s Ním?

Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevkročil.

Všetci boli zvedaví, kam sa mohlo podieť Ježišovo telo. Hoci mladší učeník bežal rýchlejšie ako Šimon Peter, nevchádza do hrobu prvý. Mohol zistiť skôr, čo sa stalo s Ježišovým telom, no on pokorne a v úcte k staršiemu učeníkovi čaká. Má odvahu milovať svojho blížneho.

- Máme aj my odvahu milovať našich blízkych v bežných situáciách života? (Pri nedeľnom obede naberiem najprv ostatným, až potom sebe; pustím staršieho sadnúť si v autobuse, ...)
- Vážime si starších ľudí a authority? Máme k nim úctu?
- Máme odvahu preukazovať našu lásku k blíznym aj slovami? (Poviem svojim rodičom, či súrodencom, že ich mám rád, že si ich vážim, ...)

Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: „Rabbuni,“ čo znamená Učiteľ. Ježiš jej povedal: „Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojím bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“

Mária videla Ježiša, tešila sa a dúfala že ho už viac nestratí. No Ježiš jej hovorí: „Už ma nedrž!“. Ježiš videl za horizont, tam, kde Mária nevidela. Ona túžila len po tom, aby už neodišiel. No Ježiš plnil Otcov plán – išiel k Otcovi, aby tu nebol len pre pár ľudí vrátane Márie, ale pre celý svet.

- Máme odvahu dôverovať Ježišovi, tak ako Mária Magdaléna, ktorá ho musela „nechať ísť“?
- Milujeme Ježiša tak, že sme ako Mária pripravení hlásať Ježišovo zmŕtvychvstanie?
- Vieme v našom živote spoznať Ježišovu prítomnosť? Spoznáme ho (až) keď nás „zavolá po mene“?

„Ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“ Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom: **„Videla som Pána,“** a že jej toto povedal.

Hoci nie je v Písme o Márii Magdaléne toľko toho napísané, často sa kladie za vzor jej veľká a odvážna láska k Ježišovi. Keď apoštoli, ktorých vtedajšia spoločnosť ako mužov uznávala viac, boli niekde ukrytí a triasli sa od strachu a hrôzy, Mária Magdaléna bežala k hrobu hneď, ako len mohla. A nielen raz, bežala hore-dolu, od hrobu k apoštolom a zasa naspäť. Ježiš poznal jej odvahu, ktorá pramenila z veľkej lásky k nemu. A tak, hoci bola žena, čo vo vtedajšej spoločnosti mohlo byť poburujúce, zjavil sa jej ako prvej a ju si použil ako nástroj ohlasovania tej najradostnejšej zvesti, akú kedy ľudstvo počulo.

- Ako sa rozhodujeme v situáciách, keď nás Ježiš pozýva niečo spraviť?
- Sme odvážni? Na čom stojí naša odvaha?
- Dôverujeme Ježišovi, že nám chce dobre, aj keď sa nám zdá, že v našich životoch robí aj „nezmyselné“ veci?
- Vieme sa pre Ježiša niekedy aj „strápnit“?

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“

Ježiš sa o svojej smrti zmienil viackrát, dokonca v podobenstvách hovoril aj o svojom zmŕtvychvstaní, ale ani toto učeníkom nestačilo, aby verili aj po smrti, aby mali odvahu hlásať radostnú zvesť. Čakajú za zatvorenými dverami a boja sa...

- Čakáme aj my za dverami našich strachov?
- Ako často počúvame Boží hlas a snažíme sa hľadať Jeho vôľu?
- Máme otvorené „dvere“ nášho srdca, keď nám Ježiš hovorí: „Pokoj vám?“

2) Máš odvahu milovať? – aktivitu môžeš uviesť týmito, alebo podobnými slovami: **„Žena prečo plačeš?“** Tieto slová používa Ježiš, keď oslovuje Máriu Magdalénu. Ona plače, lebo smúti za tým, koho milovala. Nebojí sa prejaviť svoje emócie a dáva svetu najavo, že stratila svojho milovaného. V dnešnom svete to vidíme málo. Ľudia sa boja milovať a dať najavo, že niekoho milujú. Rovnako sa boja ukázať, že potrebujú byť milovaní. Nasledujúca aktivita nás má viesť k tomu, aby sme sa my zamysleli nad tým, ako sme schopní prejavovať lásku a či máme odvahu milovať.

Rozdaj účastníkom zoznam otázok, nad ktorými sa zamyslia a napíšu k nim svoje odpovede. Po nejakom čase sa o jednotlivých otázkach porozprávajte. V prípade väčšieho počtu ľudí, sa môžete rozdeliť na viac menších skupín. Ak si účastníci nie sú blízki, alebo sa menej poznajú, pýtaj sa jednotlivé otázky nahlas a účastníci nech len napr. zdvíhajú ruky.

Otázky:

- Kedy si naposledy niekomu povedal: „Mám ťa rád?“
- Komu si to povedal? (Priateľ/priateľka; rodičia; starí rodičia; súrodenci; ...)
- Aká bola ich reakcia? (Je to pre nich niečo bežné, alebo boli prekvapení?)
- Vieš si na svojich blízkych nájsť čas?
- Zaujímaš sa o nich?
- Vieš sa pre nich obetovať? Ako?
- Cítia, že ich máš rád?
- Máš odvahu robiť z lásky k blízkym aj veci, ktoré ti nie sú po vôli? Čo napríklad?
- Dokážeš zniesť mienku okolia za skutky, ktoré konáš z lásky?
- Máš rád seba samého?
- Máš odvahu prijať sa so všetkými chybami, ktoré ti na sebe vadia?
- Si vďačný, že si bol stvorený taký, aký si?
- Kedy si naposledy povedal Ježišovi, že ho máš rád?
- Ako prejavuješ svoju lásku k Ježišovi?
- Nachádzaš si čas na modlitbu?
- Máš odvahu konať skutky lásky k Bohu aj verejne?

Po diskusii pokračuj: **Na ceste k schopnosti milovať je každý z nás niekde inde. Niektorí vie lásku prejavovať slovom, niektorí skutkami a niektorí to nevie vôbec. Pozývam vás k tomu, aby ste sa v nasledujúcich dňoch snažili učiť milovať druhých a mali na to odvahu. Každý zvyk sa začína častým opakovaním. Možno sa vám počas tohto času podarí naučiť lepšie prejavovať lásku a bude vás to sprevádzať do ďalšieho života. Vytvorme si spolu plán na najbližší týždeň.**

Vyzvi účastníkov, aby nahlas hovorili najrôznejšie skutky lásky, ktoré môžu realizovať doma, v rodine, alebo v kruhu svojich najbližších. Všetky odpovede znač na tabuľu, alebo na veľký papier. Pokojne doplň aj ty svoje nápady, podľa nižšie uvedených príkladov. Potom popros účastníkov, aby si na papier, do mobilu, alebo do diáru vybrali svojich 7 skutkov lásky, ktoré sa budú snažiť najbližší týždeň uskutočniť. Na najbližšom stretnutí sa pozdieľate, ako sa vám darilo... **Ponúkame zopár tipov:**

- Vynesiem smeti.
- Poupratujem izbu/kúpeľňu.
- Pôjdem nakúpiť.
- Urobím rodičom kávu/čaj/raňajky.
- Opýtam sa mamy/otca, aký mali deň.
- Nájdem si čas na Ježiša- aspoň 5 minút denne.
- Zrieknem sa niečoho na úmysel druhého.
- Nájdem si čas na súrodencu alebo kamaráta.
- Pomodlím sa desiatok ruženca za kňazov z našej farnosti.
- Urobím niečo dobré pre moje spoločenstvo.
- Pomôžem uvariť nedeľný obed.
- Dám do poriadku veci, ktoré už dlho odkladám.
- Upečiem koláč a vytvorím doma príjemné popoludnie.
- Zavolám starým rodičom, či nepotrebujú niečo pomôcť.
- Splním si povinnosti čím skôr, aby mi zostal čas pre ostatných.
- Pôjdem ráno na svätú omšu a začnem deň s Ježišom.
- Poviem ľuďom, ktorých mám okolo seba, že ich mám rád.

Ježiš mal odvahu nás milovať až tak, že dal za nás život. Majme aj my dnes odvahu ukazovať tomuto svetu, že vieme milovať a veriť v Božiu lásku...

Na záver sa spoločne pomodlite napr. modlitbu Matky Terezy.

Dôverovať tvojej prozreteľnosti

Ó, Pane, ty si povedal,
že náš nebeský Otec sa o nás postará,
tak ako sa stará o poľné ľalie
a nebeské vtáky.
Ty, ktorý si často nemal miesto,
kde by si sklonil svoju unavenú hlavu,
buď naším učiteľom.

Nauč nás dôverovať Božej prozreteľnosti,
a pomáhaj nám prekonávať našu ľudskú chamtivosť.
Túžba po majetku ešte nikoho neurobila šťastným.

Daj nám silu úplne sa ti odovzdať,
aby sme sa mohli stať tvojimi nástrojmi
a plniť tvoju vôľu.

Požehnaj používanie peňazí vo svete,
aby dokázali sýtiť hladných,
obliekať nahých, zabezpečiť strechu
nad hlavou chudobným a ošetrovať chorých.

Pane, daj nám svojho Svätého Ducha,
aby sme cez vieru,
ktorú nám dávaš, jasne poznali,
že pre teba sme vzácnejší
ako všetky krásne ľalie
a všetky spievajúce škovránky na nebi.

Svätá Matka Tereza

Aktivita 3: Jazyky lásky

Cieľ: povzbudiť účastníkov k prejavom lásky a k odhaleniu konkrétnych jazykov lásky.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 40 min.

Pomôcky:

- kvapkadlo a pohárik s vodou;
- čokoľvek na spríjemnenie a zútulnenie miestnosti – vankúše, sviece, nápoje, maškrtky, hudba...

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Kvapka** – priprav miestnosť na stretnutie/hodinu náboženstva tak, aby sa v nej účastníci cítili pohodlne, bezpečne a príjemne, pretože sa budete rozprávať o láske a to nemusí byť pre každého „najpohodlnejšie“. Tvorivosti sa medze nekladú – vankúše na zemi, chutné nápoje, nejaké maškrtky, sviece, príjemná hudba v pozadí...

Priprav účastníkov na aktivitu týmito, alebo podobnými slovami: **Prejaviť lásku je jednou z najodvážnejších vecí, akú môžeš v živote urobiť. Keď prejavíš lásku – riskuješ, pretože ukazuješ to, čo si skrýval vo svojom srdci. Mária Magdaléna milovala a nebála sa túto lásku prejaviť vo svojich skutkoch, dať ju na povrch. Aj ja vám chcem darovať jeden vzácny a veľmi výnimočný dar. Budem teda riskovať... Ale kto neriskuje, nevyhráva ☺.**

Popros účastníkov, aby zatvorili oči (a aby ich po celý čas mali naozaj zatvorené!) a aby nastavili pred seba otvorenú dlaň. Vyzvi ich, aby ostali v úplnom tichu, až kým im nepovieš, aby oči opäť otvorili. Povzbud' ich k odvahe dôverovať ti ☺. Ty im potom pomocou kvapkadla kvapni na dlaň kvapku vody ako symbol slzy. Keď majú všetci kvapku v dlani, vyzvi ich, aby otvorili oči. Potom pokračuj diskusiou. Buď k nim citlivý a pochváľ ich za každý prejav odvahy hovoriť o láske.

- **Viete, čo to je?** (Asi povedia „kvapka“, ty im však povedz, že je to „slza“.)
- **Čo ste čakali, že vám vložím do dlane?**
- **Máriu Magdalénu našiel Ježiš plakať. Kedy ste naposledy plakali?**
- **Možno Mária plakala aj druhýkrát, keď zistila, že je to Ježiš... Plakali ste niekedy aj od radosti? Pri akej príležitosti?**
- **Hanbíte sa za svoje alebo cudzie slzy na verejnosti?**
- **Sú slzy prejavom slabosti? Čo si myslíte o vete: „Muži neplačú!“?**
- **Kto naposledy plakal kvôli vám? Bol to prejav žiaľu alebo radosti?**
- **Môžu byť slzy prejavom lásky?**
- **Čo si predstavíš pod pojmom „prejaviť lásku“?**
- **Akými rôznymi spôsobmi si ľudia prejavujú lásku?** (Skús diskusiu viesť rôznymi spôsobmi – ako sa prejavuje láska v romantických filmoch? Ako si lásku prejavujú tvoji starí rodičia? Ako prejavuje lásku matka voči svojmu dieťaťu? Ako môžeme prejaviť lásku voči dobrému priateľovi?)
- **Zažil si niekedy, že ti niekto prejavil lásku? Ako? A ako si reagoval?**
- **Ako a komu ty konkrétne prejavuješ lásku?** (Možno niekomu rád navaríš, vezmeš ho do kina, dáš mu darček...)
- **Niekedy je to s prejavmi lásky najťažšie v našich rodinách. Si zvyknutý na prejavy lásky vo tvojej rodine? Je pre teba normálne prejavovať lásku v tvojej rodine?**

Autor a psychológ **Gary Chapman** pomenoval **5 jazykov lásky** – 5 spôsobov, akými ľudia prejavujú lásku a zároveň prijímajú prejavy lásky. Skús si o tom niečo prečítať alebo vypočuť prednášku na túto tému, na internete nájdeš množstvo zdrojov. Pokračuj takto, alebo podobne: **Niekomu totiž môžeš stále hovoriť, že ho máš rád, ale on pri tom čaká, kedy konečne stráviš výnimočný čas len s ním. Nieкто si bude myslieť, že ho nemá rád len preto, lebo od teba nikdy nedostal darček. Každý z nás hovorí nejakým jazykom lásky a zároveň má jazyk, ktorým lásku prijíma a ktorému rozumie.**

5 jazykov lásky:

- **Slová uistenia** – slová, ktorými povzbudzuješ, chváliš. Sú ľudia, ktorí potrebujú často počuť, že ich máš naozaj rád, že sú naozaj tvojimi priateľmi alebo že si jednoducho rád, že sú. Sú to ľudia, ktorým musíš lásku prejavovať slovami.
- **Čas a pozornosť** – v dnešnej dobe neustáleho pozerania do mobilov alebo na smart hodinky si nevieme navzájom venovať pozornosť. Niektorým ľuďom ale práve toto najviac chýba. Potrebujú, aby si s nimi trávil čas, šiel s nimi na kávu, na prechádzku, do kina, rozprával sa s nimi a počúval ich.
- **Dary** – nejde o materialistickú túžbu, skôr o prejav, že si na niekoho myslel, nezabudol. Takýchto ľudí veľmi potešia nečakané darčeky, ktorými im akoby povieš – viem, čo máš rád a priniesol som ti to. Alebo darčeky vyrobené, ktoré pre nich znamenajú, že si na nich myslel, keď si ich vyrábal. Je to zhmotnený prejav lásky.
- **Skutky a služba** – niektorým ľuďom môžeš dookola hovoriť, ako ich máš rád, ale nebudú ňa počuť. Prejavom lásky, ktorému rozumejú, sú pre nich skutky alebo služba. Pomôž im pri ich práci, všimaj si ich potreby a niečo pre nich sprav – napríklad im priprav čaj, podaj spadnutý predmet, pomôž pri povinnostiach.
- **Fyzický kontakt** – sú ľudia, ktorým najlepšie prejavíš lásku jednoduchým objatím. Naoko „trápne“ potľapkanie po pleci, stisnutie ruky alebo priateľské objatie môže pre niekoho znamenať veľmi veľa. Je to pre neho prejav lásky, ktorému rozumie.

*Veď účastníkov k spontánnemu rozhovoru o tom, kto najviac „rozumie“ ktorému jazyku. Môžu tipovať, ktorý jazyk je pre koho najdôležitejší a potom si hovoriť, či sa trafili, alebo nie. Dôležité je, aby každý objavil a pomenoval, aké sú jeho jazyky lásky. Môžu si ich aj niekam napísať, aby ich mali stále pred očami. Aktivitu ukončite spoločnou modlitbou - **Hymnus na lásku (1 Kor 13, 1-13)***

Pre ODVÁŽNY ROK pripravili: Zuzka Venglíková ZKSM, Ivka Šalgová & tím Godzone, saleziáni a Pavol Danko.

Jazyková úprava: Mgr. Stanislava Vavreková

Grafika: Erika Bojnická **Finalizácia, zalomenie textu a foto:** PaedDr. Pavol Danko

Adorácia

Pri hrobe s Máriou Magdalénou

(Počas celej adorácie - pre zvýraznenie prázdneho hrobu – nie je sviatosť Oltárna vyložená. Kňaz alebo diakon ju vyloží až na záver pred požehnaním.)

Pieseň

Veni Sancte Spiritus / Duchu Svätý, volám – „Príd’!“

Úvod

Kňaz alebo diakon: Pane Ježišu Kriste, keď ťa Mária Magdaléna len na chvíľu stratila z dohľadu, starostlivo a odvážne ťa začala hľadať. Hľadala u každého, kto v tom čase nespal a bol dostupný. Utekajúc od prázdneho hrobu hľadala pomoc u najbližších apoštolov, potom zarmútene oslovila anjelov a nakoniec, nespoznajúc ťa, hľadala priamo u teba. „Odniesli môjho Pána a neviem, kde ho položili.“ (Jn 20, 13). Pane, kiežby sme mali odvahu takto volať zakaždým, keď ťa strácame, keď sa vzdľujeme od teba.

Prosíme ťa, Pane, aby duchovný spánok okolia nebol argumentom aj pre naše duchovné ničnerobenie. Mária Magdaléna je svedectvom toho, že skutočné kresťanstvo neznamená len veľa vedieť, ale najmä žiť to, čo sme spoznali a čomu sme uverili. Prosím Pane o takú odvahu hľadať ťa, s akou ťa hľadala ona. Milovať ťa tak, ako ťa milovala ona. Nevzdávať sa tak, ako sa nevzdávala ona. Neustúpiť ani vlastným pochybnostiam, tak ako to dokázala ona.

Z Písma (Jn 20, 1 – 18)

Kňaz alebo diakon: Počúvajte slová svätého evanjelia podľa Jána o Márii Magdaléne. (chvíľa ticha)

Modlitba Magdalény

(autor: Vladimír Štefanič)

Amen...
Svitá na nový deň,
lebo chápem a milujem...
Vyznávam...

Stratená
mohla som ešte byť,
no verím a túžim žiť
zrodená...

Úplná,
sama v sebe bezmenná,
ty jediný poznáš ma:
Mária Magdaléna...

Preto žijem, dýcham,
opäť pre teba
mením svoj svet...
Túžim, nech sa naše srdcia dotknú.
Dve krídla potrebujem pre let
a obe sú tvoje,
pomôž duši zabudnúť...
Zabudnúť...

Amen...
Zo smrti vstáva deň...
A ja opäť kríže ponosiem
s tebou spojená...

Nádejou
napĺňaš moje sny,
zanechávam život starých dní-
obnovená...

V duši znie
pre lásku lámanie...
prežívam svoje vzkriesenie...
Som Mária Magdaléna...
V tebe Mária Magdaléna...
Mária Magdaléna...

Preto žijem, dýcham,
opäť pre teba
mením svoj svet...
Túžim, nech sa naše srdcia dotknú.
Dve krídla potrebujem pre let
a obe sú tvoje,
pomôž duši zabudnúť...
Zabudnúť...

Zamyslenie s pozvaním

Kňaz alebo diakon: Cesta odvahy, ktorou si prešla Mária Magdaléna, sa začala odpustením. Zážitok, že jej Ježiš dokázal všetko odpustiť, ju poznačil natoľko, že mala odvahu odpustiť iným, aj samej sebe. Nech nasledujúci obrad vzájomného zmierenia bude nasledovaním Márie Magdalény v praxi. Svätý Ján Zlatoústý vravieval: „*Na odpustenie netreba nijakej námahy, ba práve na udržanie hnevu treba mnoho námahy. Keď chceš odpustiť, stačí len chcieť.*“ Ak chceš prijať odpustenie a tiež odpustiť, po čom sa postavíš na cestu odvahy milovať vo všetkých okolnostiach, ako Mária Magdaléna, môžeš sa pripojiť.

Obrad vzájomného zmierenia

(starobylý obrad praktizovaný v byzantských cirkvách)

Kňaz: Požehnajte a odpustite mne hriešnemu, ctihodní bratia a sestry, čím som zhrešil v tento deň a po všetky dni svojho života slovom, skutkom alebo myšlienkou i všetkými svojimi zmyslami duševnými i telesnými.

Eud: Boh nech ti odpustí a zmiluje sa nad tebou, ctihodný otče.

Eud: Požehnaj a odpusť, ctihodný otče, mne hriešnemu, čím som zhrešil v tento deň a po všetky dni svojho života slovom, skutkom alebo myšlienkou i všetkými svojimi zmyslami duševnými aj telesnými.

Kňaz: Boh svojou milosťou nech vám odpustí vaše hriechy a zmiluje sa nad vami.

K: Prosme za nášho Svätého Otca, veľkňaza všeobecnej cirkvi (*meno*) – rímskeho pápeža.

E: Nech ho Boh spasí a zmiluje sa nad ním.

K: Prosme za tých, čo spravujú našu krajinu.

E: Nech ich Boh spasí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za nášho otca biskupa (*meno*).

E: Nech ho Boh spasí a zmiluje sa nad ním.

K: Prosme za všetkých katolíckych biskupov.

E: Nech ich Boh spasí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za zakladateľov tohto svätého chrámu.

E: Nech ich Boh spasí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za našich duchovných otcov i za všetkých našich bratov a sestry v Kristovi.

E: Nech ich Boh spasí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za tých, ktorí dobre robia.

E: Nech ich Boh spasí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za slúžiacich a posluhujúcich v tomto svätom chráme.

E: Nech ich Boh spasí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za tých, čo nás nenávidia, aj za tých čo nás milujú.

E: Nech ich Boh spasí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za oslobodenie prenasledovaných.

E: Nech ich Boh oslobodí a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za cestujúcich.

E: Nech ich Boh sprevádza na ich cestách.

K: Prosme za chorých a trpiacich.

E: Nech ich Boh pozdvihne a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za zarmútených a väznených.

E: Nech ich Boh navštívi a zmiluje sa nad nimi.

K: Prosme za hojnosť plodov zeme.

E: Nech si Boh rozmnoží plody zeme.

K: Spomeňme si na všetkých horlivých predstavených.

E: Nech si Boh na nich spomenie a daruje im pokoj.

K: Spomeňme si na našich predkov.

E: Nech si Boh na nich spomenie a daruje im pokoj.

K: Spomeňme si na našich otcov a mamy, bratov a sestry.

E: Nech si Boh na nich spomenie a daruje im pokoj.

K: Spomeňme si na zabitých pri obrane katolíckej viery.

E: Nech si Boh na nich spomenie a daruje im pokoj.

K: Modlíme sa aj za pokoj duší zosnulých Božích služobníkov a za odpustenie všetkých ich vedomých i nevedomých prehrešení.

E: Večná im pamiatka, blažený pokoj a večná im pamiatka.

K: Na prihovor našich svätých otcov, Pane Ježišu Kriste, Bože náš, zmiluj sa nad nami.

E: Amen

(chvíľa ticha)

Pieseň

El Shaddaj

Obrad vzájomného zmierenia pokračuje nasledovne: nech poíde ku krížu prvá osoba (najlepšie tá, ktorá vedie adoráciu – kňaz alebo diakon), bozkom vzdá úctu krížu a postaví sa vedľa kríža tak, aby druhá osoba, ktorá urobí to isté, mohla následne podísť k nemu, dať mu znak pokoja a postaviť sa vedľa neho. Potom prichádza tretia osoba a to isté robí pri prvej a druhej osobe... Takto to pokračuje ďalej, a každý s každým si vzdá úctu a spoločne vytvorí kruh okolo kríža.

Znak pokoja vyzerá nasledovne: prichádzajúca osoba podáva ruku tej druhej, pričom hovorí: „**Kristus medzi nami.**“ Druhá osoba odpovedá: „**Je a bude.**“

Uklonia sa hlavami z pravej, ľavej a ešte raz z pravej strany a postavia sa vedľa seba.

Pre prípad väčšieho množstva ľudí: počas piesne – ak je možnosť – nech každý môže individuálne na chvíľu pokľaknúť pri kríži a vrátiť sa späť na miesto.

Pieseň

Mária Magdaléna (Prosím ťa, odpusť mi) (Kapucíni)

Modlitba za Svätého Otca

Pieseň

Ctíme túto sviatosť slávnú (počas nej kňaz alebo diakon vyloží Oltárnu sviatosť)

Modlitba pred požehnaním

Pane Ježišu, prosíme ťa, mocou svojho Svätého Ducha vzbudzuješ v nás hlad po tebe, po tvojej prítomnosti v nás a v našich vzťahoch. Uč nás, aby sme v evanjeliu dokázali rozpoznať radostnú zvesť pre náš každodenný život. Prosíme ťa, Pane, daj nám odvahu, silu viery a svetlo Ducha Svätého, aby sme všade tam, kde je naše miesto, boli živými svedkami evanjelia ako Mária Magdaléna.

Daj nám lásku ozajstnú, nezištnú, lásku ktorá vie odpúšťať blízkym i vzdialeným. Lásku, ktorá ľudí spája. Veď je to tvoje pranie. Ty si sa takto správal ku všetkým hriešnikom. Daj nám pochopiť, že láska nie je pocit, ale rozhodnutie. Amen.

Máriina cesta

Akatist k Presvätej Bohorodičke

Raduj sa, Mária, lebo skrze teba k nám Radosť prichádza!

Radosť všetkých radostí – je názov ikony/obrazu Presvätej Bohorodičky, ktorá zobrazuje Pannu Máriu po tom, ako povedala archanjelovi Gabrielovi: „*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho Slova.*“ (Lk 1, 38) Mária má hlavu nežne naklonenú doprava, oči mierne pootvorené, tvár radostnú a zamyslenú. Je úplne sústredená na Slovo, ktoré nosí pod srdcom, a ktoré chce ochrániť skríženými rukami. Okolo svätožiary má nápis „*Radujsa nevrstovo nevrstovaja.*“ V slovenčine tieto slová znamenajú: „*Raduj sa panenská (nevydaná, slobodná) Nevesta* a dokonale vyjadrujú tajomstvo modlitby akatistu k Presvätej Bohorodičke – Mária, Božia nevrsta, je Boží nástroj, skrze ktorý Boh koná zázraky a vstupuje do života ľudí.

Akatist – je starobylá modlitba východnej kresťanskej tradície, oslavný hymnus, ktorého názov pochádza z gréckeho Ἀκάθιστος ὕμνος, znamenajúci „*nesedavý hymnus*“, pretože sa pri ňom na znak radosti a vďaky po celý čas stojí. Grécke slová, ktoré znamenajú určitý spôsob modlitby sa tak stali základom pre jej samotné pomenovanie, ktoré sa rozšírilo do celého sveta. V 24 slohách, ktoré začínajú vždy nasledujúcim písmenom gréckej abecedy, sa prelínajú tajomstvá Ježišovho života s mariánskymi obrazmi. Na kresťanskom Východe slúži ako takzvané „*malé mariánske officium*“ - čiže plní úlohu podobnú úlohe ruženca alebo loretánskych litánií v Západnej Cirkvi. Katolíci byzantského obradu sa mariánsky akatist, okrem iných dní, špeciálne modlia v sobotu piateho týždňa Veľkého pôstu, ktorá je nazvaná „*Akatistová sobota.*“

História – „*Tebe, Bohorodička, mocná vládkyňa, spievame víťaznú pieseň.* – *Vyslobodila si nás od zlého, preto ti vrúčne ďakujeme,* – *hoci sme len nehodní služobníci. Ty si nepremožiteľná,* – *zbav nás všetkých bied, aby sme ti mohli spievať: Raduj sa, panenská Nevesta!*“ Prvý kondák (sloha) sa odvoláva na históriu samotnej modlitby. Jej vznik podľa tradície podnietil trojitý zázračný zásah Bohorodičky pri záchrane Konštantínopolu (dnešného Istanbulu). Prvý raz to bolo v roku 626, keď na mesto z východu zaútočili Peržania a zo západu Skíti. Vtedy patriarcha Sergej konal procesiu okolo hradieb Konštantínopolu s ikonou Presvätej Bohorodičky a jej rúchom. Keď potom patriarcha omočil rúcho v mori, nastala veľká búrka, ktorá potopila nepriateľské lode. Keď obyvatelia videli tento mocný zásah Božej matky, z vďaky za víťazstvo nad presilou jej celú noc postojacky spievali oslavné piesne. Svojou pomocou pri záchrane mesta prispela Bohorodička ešte dva razy v rokoch 674 a 717. Táto tradícia však nevyklučuje možnosť, že korene akatistu siahajú až ku Všeobecnému koncilu v Efeze (431), ktorý vyhlásil Máriu za Bohorodičku. Prvý preklad akatistu do latinčiny sa objavil okolo roku 800. Meno autora akatistu presne nepoznáme. Starobylé rukopisy spomínajú viacero mien. Už spomínaný patriarcha Sergej, Gregor Pisida – diakon chrámu sv. Sofie, sv. patriarcha German, príp. biskup Bazil zo Seleucie.

Symbolika – štruktúra akatistu je založená na biblickom chápaní symboliky čísel, zvlášť čísla 12. Celá modlitba je inšpirovaná obrazom „Nevesty Baránkovej“ z 21. kapitoly Knihy Zjavenia. Táto Nevesta Baránkova, nový Jeruzalem, je ohradený múrom s 12 bránami, je strážený 12 anjelmi a nesie na sebe mená 12 kmeňov Izraela. Číslo 12 nám má pomôcť kontemplovať tajomstvo Márie skrze tajomstvo Cirkvi. Cirkve sú tí, ktorí spolu s Máriou prinášajú Ježiša do sveta.

Kľúčové slová

Raduj sa – grécky „chairé“, hebrejsky „shalom“ – sú slová, ktorými pozdravil archanjel Gabriel Máriu. Radosť je jedným z najkonkrétnejších darov, ktoré Ježiš prináša tomuto svetu cez svoje vykupiteľské dielo.

Panenská Nevesta – Mária, symbol Cirkvi a Nevesta Baránkova sa stáva príkladom toho, ako chce Boh pretvoriť každého človeka.

Aleluja! – je predovšetkým oslavou Boha za jeho spásne skutky v živote človeka. V Knihe Zjavenia je oslavou svadby Baránka a jeho Nevesty.

Mária – matka „Radosti“

Ikos 1:

*Z neba bol poslaný archanjel, aby Matke Boha povedal: Raduj sa!
A keď videl, že ty Pane, po jeho slovách berieš na seba ľudské telo,
v údive stál a takto ju pozdravil:*

Raduj sa, lebo skrze teba k nám radosť prichádza!

Raduj sa, lebo skrze teba pomínie prekliatie!

Raduj sa, lebo si pozdvihla padnutého Adama!

Raduj sa, lebo si zotrela slzy Evine!

Raduj sa, ľudskému rozumu nepochopiteľná výšina!

Raduj sa, hĺbina, ktorú nepreniknú ani oči anjelské!

Raduj sa, nádherný trón kráľovský!

Raduj sa, lebo si v živote nosila Stvoriteľa vesmíru!

Raduj sa, zornica, ktorá nám východ Slnka zvestuje!

Raduj sa, lono, v ktorom sám Boh prebýval!

Raduj sa, lebo skrze teba sa obnovuje všetko stvorenie!

Raduj sa, lebo skrze teba sa Stvoriteľovi klanáme.

Raduj sa, panenská Nevesta!

Akatisty – okrem akatistu k Prevätej Bohorodičke poznáme aj iné akatisty. Všetky sú novšieho dáta a sú vytvorené na základe štruktúry mariánskeho akatistu. Modlia sa počas jednotlivých období liturgického roka a v rôznych potrebách. Do slovenčiny už máme preložený: akatist k Ježišovi Kristovi, akatist k Svätému Duchu, ďakovný akatist, akatist k svätému Mikulášovi, akatist k svätým Cyrilovi a Metodovi. V období Veľkého pôstu sa modlí kajúci akatist.

Veľký význam a veľkú obľubu si poslednom čase získal akatist k Márii – Nevyčerpatelnej čaši, ktorý sa modlí za oslobodenie ľudí spútaných alkoholizmom a inými závislosťami. Aj na Slovensku nedávno vznikol jeden akatist – **akatist požehnania rodín**. Je konkrétnym plodom prežívania Roku rodiny v Prešovskej archieparchii. Jeho taliansky preklad odovzdal v roku 2014 počas Synody o rodine vo Vatikáne, vladyka Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup a metropolita, aj pápežovi Františkovi a synodálnym otcom.

Prepodobný Serafín Sarovský – veľký svätec Pravoslávnej cirkvi 19. storočia. Svätý pápež Ján Pavol II. ho nazval ekumenickým svätcom a nechal zhotoviť jeho mozaiku vo svojej kaplnke Redemptoris Mater vo Vatikáne. Ikona „*Radosť všetkých radostí*“ bola jedným z najobľúbenejších mariánskych obrazov Serafína Sarovského a visela na čestnom mieste v jeho mníšskej cele. Keď svätec s vierou pomazal chorého olejom z lúč, ktoré horeli pred touto ikonou, bol uzdravený. Serafín dal ikone aj druhé meno Умиление – *Nežnosť*. On sám, pozerajúc do nežnej tváre Matky všetkých radostí, počas modlitby pred touto ikonou v roku 1833, odovzdal svoju dušu Nebeskému Otcovi.

Svätý pápež Ján Pavol II. si niekoľkokrát želal, aby zaznela modlitba akatistu počas dôležitých momentov jeho pontifikátu a sám jej aj predsedal. Udelil všetkým veriacim, ktorí sa tento hymnus modlia, rovnaké odpustky ako môžu získať tí, ktorí sa modlia ruženec.

V roku 1995, počas svojej druhej návštevy Slovenska, zavítal svätý Ján Pavol II. aj do Prešova. Pred mestskou športovou halou sa stretol s obrovským zástupom veriacich a spolu s nimi sa pomodlil akatist k Presvätej Bohorodičke. V závere svojho príhovoru sa obrátil ku všetkým mladým: „*Dedičstvo (viery), ktoré vaši otcovia úzkostlivo a odvážne chránili, sa zveruje vám mladým. Znova objavte svoje korene! Sú to kresťanské korene, ktoré priniesli hodnoty a civilizáciu celej Európe tak na Východe, ako aj na Západe. Ony čerpajú silu zo svedectva vašich otcov, ktorí hrdinsky zostali verní Kristovi aj napriek ťažkostiam a skúškam, ktoré museli podstúpiť v priebehu dejín. Tým, ktorí z rozličných dôvodov stratili zmysel pre toto dedičstvo, pomôžte na ceste k znovuobjaveniu viery, aby ju dobre poznali, aby ju mohli milovať a usilovali sa podľa nej každý deň žiť.*“

Divadelná hra

Chod', drahá Mária Magdaléna, chod'!

Postavy:

- Mária Magdaléna
- Ján
- Peter
- Matúš
- Ježiš/rozprávač
- dvaja „komparzisti“ (zobrazujú rôzne postavy)

(Javisko je prázdne. V pozadí hrá po celý čas hudba – ideálne nie veľmi výrazná, ani nie spievaná, napr. hudba z filmu Mária Magdaléna. Na javisko pomaly prichádzajú postavy. Majú na sebe batohy, nesú karimatky, sú oblečení športovo ako turisti. V ušiach/na ušiach majú slúchadlá. Nepredstavia sa, ale hneď vyjadria svoje vnútorné rozporenie.)

Ján:

Tak to skončilo. Noc má v moci silu života. Ten prameň, ktorý dával nádej tým, ktorí z neho čerpali, vyschol. Koniec. Ten, čo veril, že v živote môžem nájsť cestu sa opäť raz tak kruto mylil...

Matúš:

Blázon. Čo si o sebe myslel? Že on môže poraziť smrť? Kto to kedy videl? Vizionár, hlupák, trápna postava, čo zmizla z dejín skôr než prišla...

Peter:

Nenávisť – tú mám v srdci – a strašný hnev! Taký, aký by sa dal krájať. Len to, nič viac. Spomienky vytesním z pamäte, nech sa už v mojom podvedomí ani len nespomenie, že vôbec žil...

Mária Magdaléna:

Láska, si cesta, prečo si skončila? Nie, neverím tomu, že si mohol prehrať. Hlava hovorí jasne, že je koniec, ale srdce neviem oklamať. Ono nebolo zvedené, ono nebolo oklamané, ono videlo a túžilo, cítilo tvoju nehu, tvoj dotyk, tvoj pohľad, tvoje ruky – keď hladili, oči – keď hľadeli... Srdce ti bilo len pre nás... Neverím, že môže byť koniec toho celého... Neverím...

(Na scénu prichádza Ježiš/rozprávač. Postaví sa pred nich. Oni ho nevidia.)

Ježiš/rozprávač:

Traja muži a jedna žena – štyria priatelia, ktorí sa vybrali na púť... Vybrali sa na cestu niekam, kam dnes pozývajú aj vás. Nik netuší, ako tá cesta skončí. A už vôbec nie oni sami...

(Ježiš/rozprávač odchádza preč. Ostatní si sadajú, rozbaľujú karimatky, vyberajú z batohov jedlo a pitie...)

Mária Magdaléna:

(Dá si ako prvá dole slúchadlá z uší.)

Ján, podal by si mi, prosím, kúsok chleba? Som hladná.

Ján:

Jasné, ako vždy, k tvojím službám. A čo sa ti dnes v noci snívало?

Počul som nejaké zvláštne zvuky ☺.

Mária Magdaléna:

(Zaskočená.) No, to by bolo na dlho...

Ján:

Ale, veď máme veľa času. Tam, kam chceme prísť, sa nemusíme ponáhľať.

Matúš:

Porozprávaj nám, prosím...

Mária Magdaléna:

Stál tam on...

Peter:

(Podráždene.) Ach, už zasa... Akoby to celé neskončilo tam, na kríži...

Matúš:

Nechaj ju, nech hovorí ďalej.

Ten, na ktorého si spomíname, má právo byť stále v našich srdciach.

Peter:

Žiť? Nie! Nech je koniec s tým všetkým, ani sám neviem, prečo som sa nechal nahovoriť a idem s vami.

Matúš:

Tak si mal sedieť doma!

Peter:

Čo si povedal? Chceš to vyriešiť tu a teraz? *(Akoby sa schyľovalo k bitke.)*

Ján:

Prestaňte, prosím, Magdaléna pokračuj. Minimálne mňa to celé zaujíma.

Mária Magdaléna:

Ak teda chcete vedieť, o čom som snívala túto noc, tak vás pozývam k jednej veci – dajte si dolu z uší slúchadlá a počúvajte ma, lebo to, čo vám chcem povedať, je pre mňa krásne a vzácne...

(Tu by sa mohla Mária Magdaléna prihovoriť aj divákovi, aby si odložili slúchadlá, vypli si telefóny a pod. Aby začali počúvať nielen seba a svoje myšlienky a hudbu, ktorá nám hrá, ale hlavne slová, ktoré prinášajú život a tie sú v spoločnom hľadaní a túžbe po Ježišovi.)

Šli sme cez jedno mesto, myslím, že sa volalo Kafarnaum... *(Rozmýšľa.)*

Áno, volalo sa tak, isto, bol tam dav ľudí... V rukách kamene a pohľady plné hnevu. Ten z nich sršal a boli ochotní zabíjať...

(Prichádza Ježiš s dvomi komparzistami, predstavujúcimi farizejov.)

Farizej 1:

(Úlisne.) Majster, ty si taký múdry chlapík, čo nám povieš na toto? Táto ženuška si vybehla len tak z domu a vieš, kde sme ju našli? V dome iného muža, teda zďaleka to nebol jej muž a nebudem zachádzať ďalej...

Farizej 2:

Áno, majstre, ty znalec zákona, vieš, čo by sa patrilo, tak povedz...

Farizej 1:

Zaslúži si smrť! Len tú a nič viac. Len smrť, alebo nie?

Ježiš:

Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.

(Ježiš s dvomi komparzistami odchádzajú.)

Mária Magdaléna:

Pamätáte si to ticho, keď len kamene padali na zem? A potom len šuchot sandálov po piesku a všetci zmizli... A ona tam stála sama, opustená. Pohľad uprený do zeme a mlčala. Slzy jej stekali po tvári a v piesku vytvárali akoby studničku...

A on...

Ján:

On ju prijal medzi nás.

A nepovedal jej žiadnu výčitku, iba „chod' a už viac nehreš“. To bolo všetko.

Matúš:

Zdá sa mi, akoby odvtedy prešla celá večnosť.

Peter:

A čo z toho zostalo? Nič. Ona je preč, Ježiš je mŕtvy a my? Čo zostalo z nás?

Len franforce vo vetre, len piesok na brehu mora, prach na ceste. Nič...

Ja si spomínam... *(Nedopovie, odmlčí sa.)*

Mária Magdaléna:

Na čo, Peter?

Peter:

Nemá to cenu, je koniec...

Mária Magdaléna:

Peter, prosím, hovor.

(Peter začne spomínať, ostatní ho počúvajú.)

Na scéne sa objaví Ježiš a jeden komparzista predstavujúci Petrovho brata.)

Peter:

Stál som tam vtedy aj s mojím bratom.

(Pozrie sa na komparzistu, pritiahne si ho ku sebe.)

Viete, vždy sme potrebovali dosť jedla. Veľká rodina, súrodenci, všetci sa spoliehali na nás... A potom dane, život z ruky do úst. Nebolo to skvelé, ale neboli sme žobráci, dalo sa to prežiť. A tak sme tam stáli, nedarilo sa, a vtedy prišiel on.

Z ničoho nič sa tam zjavil a povedal mi:

Ježiš:

Skúste hodiť sieť z druhej strany.

Peter:

Majster, namáhali sme sa celú noc a nič sme nechytali...

Myslíš, že teraz sa to zmení? Ale – ako povieš – spravím to, aby si mal radosť.

A spravil som to. Spravil. Bolo to zvláštne, ja, čo rozumiem rybám, celý život ich lovím, som poslúchol muža, ktorý je – prepáčte, bol stolár a neveril som tomu, neveril, vôbec... Ani náhodou, len som si pomyslel: *ok, spravím to, nech má radosť, prečo nie...* – a zrazu tých rýb bolo toľko ako nikdy. Doteraz tomu nerozumiem... A potom tie jeho slová:

Ježiš:

Odteraz už budeš rybárom ľudí.

Peter:

Doteraz ich mám v sebe ako pečať, ako pečať, ktorá sa nedá odstrániť. To puto, tá zmluva, podpísaná krvou navždy... Ale, čo to hovorím, aké navždy? Zomrel a nikto a nič to nezmení. Je skrátka koniec. Je po všetkom.

(Ježiš a komparzista odchádzajú. Ježiš sa stále pozerá na Petra.)

Ján:

Viete, niekedy uvažujem nad tým, aký to malo celé význam a zmysel. Toľko zázrakov, toľko šťastných ľudí, toľko vľúdnych slov a povzbudení, tie uzdravenia, divy... Nevieť, prečo to celé muselo skončiť, neviem...

Mária Magdaléna:

Matúš, a na čo si spomínaš ty? Povedz nám, prosím...

Matúš:

Nestojí to už za veľa. Je to dávno. A to, čo som robil predtým, ma naplnia skôr hanbou, než túžbou sa s tým deliť... Ale poviem vám, prečo nie... Bolo to u nás v meste odkiaľ pochádzam. Viete, poznáte môj príbeh. Nie je v ničom zvláštny. Mladý ambiciózny muž, plný ideálov a potom možnosť kariéry, rýchly postup, podpora známych a ste na vrchole. Raz – dva...

Mária Magdaléna:

Dá si niekto vodu?

Matúš:

Hej, ja si dám. Ďakujem ti, Magdaléna.

Ján:

Keď tak pozerám na tú vodu, čo si mi podala, úplne sa ma dotklo, ako nás krstil vo vode znovuzrodenia. Ako sme ožili, ako sme sa nechali ním ponoriť akoby do smrti a vyšli sme z nej ako znovuzrodení a živí...

Mária Magdaléna:

Áno, pamätám si, pretože to bolo to najkrajšie, čo som zažila, to ako ma držal pevne vo svojich rukách a potom ma ponoril pod hladinu a odrazu som videla svet úplne inak, ako očami novonarodeného dieťaťa, ktoré zrazu všetko cíti a vníma a už sa nebojí, lebo verí...

Ján:

Bolo to, presne tak, Magdaléna. Ty si to presne vystihla. Prečo to celé muselo skončiť tak tragicky? Matúš, pokračuj, prosím.

Matúš:

No tak, ako som začal. Darilo sa mi. Peniažky sa len tak sypali. Viete, ľudia sú naivní a hlúpi, a tak som si šiel za svojou kariérou. Až do dňa, keď prišiel on...

(Ježiš prichádza na javisko aj s komparzistami, teraz predstavujú učeníkov.)

Ježiš:

Pod' za mnou.

Matúš:

To bolo všetko. Nič viac a nič menej. A ten pohľad, ten mi na krátky čas ukázal pohľad do mojej minulosti a na to, kým som bol. Tam – v Ňom – bolo všetko. Moje výčitky a slzy vo vnútri, ale navonok sebaistota a faloš... A v tom jeho pohľade som zbadal, kým pre neho som, kým ma túži mať. Podal som mu ruku... A to bolo najlepšie rozhodnutie môjho života. Najlepšie a jediné správne dovtedy.

Peter:

Áno, bol som pri tom, vyskočil si ako úplne iný človek. So všetkými si sa chcel deliť, všetko si rozdával... Keby ti to tak ostalo dodnes ☺.

Matúš:

Ale, veď som ti včera dal z ryby, ktorú sme ulovili, nestážuj sa až tak.

Ján:

Bol som pri tom, keď ti ju dával.

Vyzeral, akoby ho vytiahli z ľadovej vody, taký kyslý úsmev ☺.

Ján:

Všimli ste si jednu vec – ako sme sa pri týchto spomienkach rozjasnili a ožili? Nie je to krásne? Čo ak presne toto od nás chcel? Čo ak vzkriesenie je vecou natoľko tajomnou, že najprv človek potrebuje vo svojej duši po nej zatúžiť a potom ožije?

Peter:

Jano, Jano, vždy si rád mudroval.

Radšej nám ty daj nejakú spomienku, keď už sme sa tak zarožprávali.

Ján:

No, bolo by ich veľa, pri jednej si bol aj ty, Peter.

Matúš:

(Pozrie sa na Petra.) Ale my asi nie, tak sa nenechaj núkať, a hovor, prosím.

Ján:

Bola to taká vysoká hora. Išli sme na ňu. Dlho to trvalo, pamätáš Peter?

Peter:

Veľmi dobre, teda – úplne presne!

Ten jasný deň... A tam hore, bolo tam tak krásne, tak neopakovateľne čarovne...

Ján:

Sedeli sme tam a oddychovali, bol s nami aj Jakub, keď sa zrazu zjavili tie dve zvláštne postavy a my sme ostali v úžase...

(Na scénu opäť prichádza Ježiš + dvaja komparzisti, predstavujúci Mojžiša a Eliáša. Tu by bolo dobré pridať viac svetla, aby sa celá scéna prežiarila.)

Zostali sme ako prikovaní. Tí dvaja vyzerali, akoby cez nich prechádzalo svetlo. Akoby boli priezrační. Mojžiš a Eliáš. Žiarili jasom, ktorý nás oslepoval a my sme mali dojem, že nás pohltí. Vtedy si, Peter, povedal jednu vec, pamätáš?

Peter:

Veľmi dobre si na to celé pamätám... Prosil som ho, aby sme tam ostali a postavili tri stánky. Prosil som ho, aby sme už nikam nešli, tak dobre nám tam bolo.

Mária Magdaléna:

A Ježiš vám to dovolil? Zostali ste tam dlhšie?

Ján:

Nie, čo je škoda, lebo možno by to celé dopadlo inak...

Peter:

Presne, dopadlo...

Ježiš:

To čo sa tu stalo, nikomu nepovedzte, až kým nevstanem z mŕtvych.

Mária Magdaléna:

To vám povedal?

Matúš:

Čo to znamená? Pochopili ste to?

Ján:

Nie, veď kto by mohol vstať z mŕtvych? To je predsa nemožné.

Peter:

Presne tak. Úplne nemožné.

(Postavy Ježiša a komparzistov odídu, nastane chvíľu ticho, počuť len hudbu v pozadí.)

Peter:

Viete čo, myslím, že na dnes stačilo. Myslím, že naša cesta z Jeruzalema sa nepohla veľmi vpred. Porozprávali sme sa dobre, ale dnes už asi nikam ďalej nepôjdeme. Mali by sme sa vyspať, oddýchnuť si a zajtra pôjdeme do Galiley. Naučím vás chytať ryby... A konečne sa poriadne najeme... A uvidíme, čo potom...

Matúš:

Ďakujem vám za dnešok. Bol to krajší deň ako včera.
To, ako sme celú noc preplakali po jeho smrti, to bolo strašné.

Ján:

A aj ten hrob, to miesto má v sebe toľko spomienok... Škoda, že už skončili...

Mária Magdaléna:

(Zamyslene.) Ktovie, ktovie.

(Lahnú si na zem a uložia sa na spánok.)

Mária Magdaléna zostane na kolenách s pohľadom upretým pred seba.)

Mária Magdaléna:

Nie, to nemôže byť koniec. Moje srdce mi hovorí, že to nemohlo skončiť takto. Tam niekde vo svojom vnútri cítim, že jeho srdce bije, že je živé. Nemôže byť mŕtvy. Musí byť ešte niečo po tomto celom... Skúsím ísť na miesto, kde sme ho uložili a uvidím sama. Aspoň na chvíľu tam túžim pobudnúť spolu s ním...

(Mária odchádza smerom do hľadiska.)

Tam – medzi divákmi – sa stretá s Ježišom. Apoštoli ostávajú spať na javisku.)

Mária Magdaléna:

Pane, odniesli odtiaľto telo môjho drahého. Nevieš, kam ho položili?
Nie si záhradník? Nevieš, čo sa s ním stalo?

Ježiš:

Mária!

Mária Magdaléna:

Pane... *(Objíme ho, chvíľa ticha.)*

Ježiš:

Mária, som rád, že si prišla. Som rád, že si neprestala veriť. Teraz máš jednu nesmierne dôležitú úlohu. Choď a oznám mojim učeníkom, aby uverili v tento zázrak, ktorý sa udial. Smrť a zlo už nezvíťazia. Moja láska a láska môjho Otca sú silnejšie ako ich moc.

Choď a oznám im, nech veria, nech dúfajú, nech milujú. Nech ich srdcia neochladnú, ale naopak, nech stále ožívajú vo mne.

Choď, Mária. Choď, drahá Mária Magdaléna. Choď.

Pieseň

Zo sna

Hudba a text: Eva Hrešková

Jednej noci prisnil sa mi sen,
že stratila som koho milujem.
Prúdy krvi tiekli z jeho rán,
na dreve kríža skonala lásky Kráľ.

Zo sna ma budí, nocou ma ženie
túžba silnejšia než čokoľvek iné.
Zo sna ma budí, nocou ma ženie
láska mocnejšia než strach, ako pochodeň horí vo mne.

Tmavou nocou kráčam a volám: Kto mi ťa vzal, Láska, kde ťa mám?

Mesto obídem, mesto obídem
a budem hľadať, kým ťa nenájdem.
Len jedinýkrát znovu vidieť tvoju tvár,
len jedinýkrát, jediný raz, znovu počuť tvoj hlas.

*„Mária, milovaná, neboj sa, teš sa, to som ja!
Tvoja Láska pochovaná znovu povstala, z hrobu povstala.
Mária, milovaná, raduj sa, dcéra Siona, som to ja!
Tvoja Láska pochovaná navždy smrť premohla.”*

Svitá biele ráno, nový deň,
a ja mám späť toho, koho milujem.
Uzdravenie prúdi z jeho rán,
veď zomrel, no vstal z mŕtvych z lásky k nám.